

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. dubna 2016, v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Daniely Reifové a přísedících Ing. Ivanky Kellnerové a Mgr. Petra Steinbauera **t a k t o :**

Obžalovaný

D [REDACTED] B [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]

j e v i n e n , ž e

1. dne [REDACTED] kolem 05.35 hod. řídil osobní automobil Honda Civic, rz: [REDACTED], majitelky K [REDACTED] L [REDACTED], v [REDACTED] po ul. [REDACTED] ve směru od ul. Spojovací k ul. Pod Táborem rychlostí cca 113 km/hod, ač se jedná o úsek s dovolenou rychlostí max. 50 km/hod, porušil ustanovení § 18 písm. a) vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích a v rozporu s vodorovným značením V1a předjížděl před ním jedoucí motorové vozidlo a v prostoru křižovatky s ul. [REDACTED] se v rychlosti min. 80 km/hod střetl s chodcem J [REDACTED] M [REDACTED] nar. [REDACTED] který přecházel ul. [REDACTED] po vyznačeném přechodu pro chodce, přičemž chodec utrpěl zranění, jimž na místě podlehl, a svým jednáním tak porušil povinnosti dané mu jako řidiči dle ust. § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. f) a § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách a doplnění některých zákonů,

t e d y: jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že hrubě porušil zákony o bezpečnosti dopravy,

2. po spáchání skutku popsaného pod bodem 1. nezastavil na místě nehody a neposkytl poškozenému J. M. nar. potřebnou pomoc, ačkoliv mu v tom nic nebránilo a přestože o tom, že došlo ke zranění musel vědět, naopak dále pokračoval v jízdě a z místa dopravní nehody ujel,
- t e d y:** jako řidič dopravního prostředku, který po dopravní nehodě, na níž měl účast, neposkytl osobě, která při nehodě utrpěla újmu na zdraví, potřebnou pomoc, ač tak mohl učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného,

č í m ž s p á c h a l

pod bodem 1. obžaloby:

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku,

pod bodem 2. obžaloby:

přečin neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku za použití § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznic s dohledem.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále **ukládá trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **6 (šesti) let.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen uhradit:**

- poškozené E. H. nar. , bytem , škodu ve výši 14.866,- Kč za pohřebné a finanční částku ve výši 100.000,- Kč za nemajetkovou újmu,
- poškozené J. N. nar. bytem finanční částku ve výši 250.000,- Kč za nemajetkovou újmu,
- poškozenému F. M. nar. bytem finanční částku ve výši 150.000,- Kč za nemajetkovou újmu,
- poškozenému D. M. nar. bytem , finanční částku ve výši 150.000,- Kč za nemajetkovou újmu.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození J. N. , F. M. a D. M. odkazují se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování u hlavního líčení soud zjistil skutkový děj uvedený ve výroku tohoto rozhodnutí.

Obžalovaný se v přípravném řízení, i u hlavního líčení k oběma činům doznal a na svou obhajobu neuvedl nic podstatného.

Vyšší rychlost jízdy vysvětlil obžalovaný tím, že pospíchal domů pomoci babičce s invalidním strýcem. Proč nezastavil na místě nehody a na policii šel až druhý den, obžalovaný nedokázal logicky vysvětlit.

Výpovědi dalších svědků nehody byly se souhlasem stran přečteny. A [redacted] Ch [redacted], přítelkyně obžalovaného, která s ním jela ve voze na sedadle spolujezdce, uvedla, že si dopravní nehody nevšimla, v jednu chvíli ucítila bolest v pravém oku, na nic dalšího si nepamatuje. Teprve doma zjistili z internetu, že se stala dopravní nehoda, celou věc se bála sama nahlásit, obžalovaný pak zavola své matce, aby ho zavezla na policii. Svědek L [redacted] J [redacted] stál na autobusové zastávce a viděl střet chodce s vozidlem. Stejně tak J [redacted] J [redacted] který zaregistroval, že řidič po nehodě přibrzdil, pak se rozjel a pokračoval v jízdě. Matka obžalovaného J [redacted] B [redacted] potvrdila, že jí syn volal a společně s ním pak druhý den odjeli věc nahlásit na policii. Kolega obžalovaného M [redacted] R [redacted] popsal obžalovaného jako spolehlivého, bezproblémového a slušného pracovníka.

Ve věci byli dále vyslechnuti poškození, a to J [redacted] N [redacted] družka zemřelého a jeho dva synové D [redacted] M [redacted] a F [redacted] M [redacted], zejména k otázkám vzájemných vztahů s poškozeným z důvodu nároku na nemajetkovou újmu.

K návrhu obhajoby byla pak vyslechnuta K [redacted] I [redacted] babička obžalovaného, která potvrdila, že jí vnuk pomáhá s péčí o jejího invalidního syna.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, vyplynulo, že poškozený J [redacted] M [redacted] při nehodě utrpěl rozsáhlá poranění, příčinou smrti byl pourazový a pokrvcivý šok. Smrt nastala v příčinné souvislosti s dopravní nehodou. Pourazové změny byly způsobeny tupým násilím, které o velké síle a větší ploše působila na pravou polovinu hrudníku a nitrohruďní a nitrobřišní orgány. V krvi poškozeného nebyl zjištěn žádný alkohol.

Ve věci byl vyslechnut znalec z oboru dopravy, který se odvolal na závěry svého znaleckého posudku. Konstatoval, že na vozidle Honda Civic nebyla zjištěna žádná závada, která by se mohla podílet na vzniku nebo průběhu nehodového děje. Rychlost vozidla před střetem byla stanovena na 113 km/hod. v době střetu, nárazová rychlost se pohybovala ve výši nejméně 80 km/hod. Chodec dle kamerového záznamu bezprostředně před střetem zrychlil. Pokud by vozidlo jelo rychlostí do 64 km/hod., ke střetu by nedošlo, neboť by chodec stihl ukončit přecházení. Stačilo, aby řidič zareagoval o 1,7 sekundy dříve, snížil rychlost a chodec by stihl přejít. Znalec hodnotil jízdu obžalovaného na kamerových záznamech a dospěl k závěru, že vozidlo před střetem nebrzdilo. Z technického hlediska znalec stanovil za příčinu nehody styl jízdy řidiče, nepřizpůsobení rychlosti jízdy. Chodec po střetu byl vyhozen do

vzduchu, přeletěl přes zábradlí, dopadl na chodník a 4 – 5 metrů se tělo smýkalo, než se zastavilo. Trupem chodce bylo zřejmě proraženo přední sklo vozidla na straně spolujezdce. Výhledové možnosti nebránily obžalovanému, aby pozoroval chodce od začátku jeho vstupu do vozovky. Chodec měl velmi znesnadněnu možnost odhadnout rychlost vozidla obžalovaného, neboť pozoroval pouze jeho přední rozsvícená světla.

Soud konečně hodnotil listinné důkazy, zejména protokol o nehodě s plánkem a fotodokumentací, osobní výkazy obžalovaného a po zhodnocení všech shora uvedených důkazů soud dospěl k těmto závěrům:

Provedenými důkazy bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný jel před střetem rychlostí nad 100 km/hod., oproti dopravním předpisům předjížděl v místě, kde byla pevná, nepřerušovaná čára, na přecházejícího chodce nereagoval, nedbal náležité opatrnosti, chodce přehlédl a narazil do něj rychlostí nejméně 80 km/hod. V příčinné souvislosti s touto nedbalostí došlo ke zranění poškozeného J. [REDAKCE] M. [REDAKCE] a jeho následné smrti. S ohledem na to, že obžalovaný takto zásadním způsobem porušil dopravní předpisy, muselo být jeho jednání kvalifikováno již jako hrubé porušení bezpečnosti dopravy.

Obžalovaným tak svým jednáním naplnil všechny znaky přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 3 tr. zákoníku a byl uznán tímto přečinem vinným.

Okolnosti nehody, zejména rozbité čelní sklo, vylučují možnost, aby obžalovaný nevnímal, že došlo ke střetu s chodcem, obžalovaný se nepřesvědčil o tom, zda došlo ke zranění chodce, na místě nehody nezastavil, ač mu v tom nic nebránilo, a z místa nehody ujel. Svým jednáním tak naplnil rovněž všechny znaky přečinu neposkytnutí pomoci řidiče dopravního prostředky podle § 151 tr. zákoníku a byl rovněž uznán tímto přečinem vinným.

Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře soud hodnotil povahu a závažnost páchaného jednání, osobní poměry pachatele a možnosti jeho nápravy. Obžalovaný dosud nebyl soudně trestán, aktuální bodové hodnocení u obžalovaného je 0 bodů. Předložil pracovní posudek společnosti [REDAKCE] kde pracuje od října 2007 u [REDAKCE] a je hodnocen jako bezproblémový, mezi kolegy oblíbený pracovník, který zadané úkoly plní včas a ochotně. V současné době se rovněž hlásí na studium, aby si doplnil maturitní zkoušku. Ani tyto všechny polehčující okolnosti nepřevážily závažnost jednání obžalovaného, který zejména zásadním způsobem selhal v okamžiku, kdy na místě nehody nezastavil a neposkytl zraněnému pomoc. Na policii šel až ve chvíli, kdy zjistil z internetu, že je nehoda zaznamenána kamerovými záznamy. Obžalovaný sice napsal omluvné dopisy, jednalo se pouze o formální záležitost, neboť u hlavního líčení si na tuto skutečnost ani nepamatoval. Selhání obžalovaného, několikanásobné hrubé porušení dopravních předpisů, společně s neodčinitelným následkem vedly soud k závěru, že v tomto případě nelze uložit jiný, než nepodmíněný trest odnětí svobody, který byl však uložen ještě při dolní hranici zákonné trestní sazby § 143 odst. 3 tr. zákoníku na dobu 30 měsíců.

Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody i za trestný čin úmyslný ve výměře nepřevyšující tři léta a měl být proto zařazen pro výkon trestu do věznice s dozorem. S ohledem na charakter trestné činnosti i osobu obžalovaného soud dospěl k závěru, že účelu

trestu může být dosaženo i ve věznici s mírnějším režimem, a proto byl pro výkon trestu zařazen do věznice s dohledem.

Obžalovaný se projevil jako hazardní řidič, který porušil základní ustanovení zákona č. 361/2000 Sb. a jeho prováděcí vyhlášky č. 30/2001 Sb., bylo proto nezbytné pro zvýšení účelu trestu a generální prevenci uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, a to na přiměřenou dobu 6 let.

Soud konečně řešil otázku náhrady škody a nemajetkové újmy, přičemž se řídil zejména současnou metodikou Nejvyššího soudu ČR, na posledním nálezu Ústavního soudu, kdy je nutno hodnotit intenzitu vztahu s poškozeným, věk zemřelého, existenční závislost na zemřelém, míru zavinění postoj škůdce i jeho majetkové poměry. Všechny tyto otázky však musely být řešeny pouze v rámci výsledku poškozených u hlavního líčení, neboť podrobnější dokazování by bylo nad rámec možností a potřeb trestního řízení.

Za této situace pak byl obžalovaný uznán povinným uhradit poškozené E [redacted] H [redacted] sestře J [redacted] M [redacted] škodu ve výši 14.866,- Kč za pohřebné, kterou doložila příslušnými doklady a částku 100.000,- Kč za nemajetkovou újmu, což je částka odpovídající vzájemnému blízkému sourozeneckému vztahu.

Poškozená J [redacted] N [redacted] družka zemřelého se připojila k trestnímu řízení s nemajetkovou újmou ve výši 500.000,- Kč, soud po provedeném výsledku považoval za přiměřenou částku 250.000,- Kč, neboť poškozená nebyla na zemřelém existenčně závislá a tato částka odpovídá i majetkovým poměrům obžalovaného, který v současné době vydělává cca 15.000,- Kč.

Oba synové, F [redacted] M [redacted] a D [redacted] M [redacted], se připojili s nemajetkovou újmou ve výši 1.000.000,- Kč, vzhledem k tomu, že od rozvodu rodičů před více než 20 lety neměli s otcem žádné trvalejší, ani pevnější vztahy, soud považoval za přiměřenou náhradu částku 150.000,- Kč.

Se zbytkem nároků na náhradu škody byli poškození J [redacted] N [redacted], F [redacted] M [redacted] a D [redacted] M [redacted] odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi** dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou s úspěchem podat ty osoby, které se odvolání výslovně vzdaly.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může rozsudek napadnout odvoláním pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Praze dne 25. dubna 2016

JUDr. Daniela Reifová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Radka Puškinová